

достаточна и несъвършенна. “Всички наистинѣхъ станахмы както нечисто нѣщо, и всичка-та ни правда е както нечиста дреха.” (Иса. 64; 6.) Нищо не правимъ както треба да го правимъ. Даже милостини-тѣ и молитви-тѣ ни често ся оскверняватъ съ славолубіе-то и самолюбіе-то, съ които ги правимъ; и никога не ги правимъ колкото и както иска Богъ. Наистинѣхъ ний не сме направили ни едно дѣло, което може да ны прѣпоручи на благоволеніе-то Божіе—ни едно дѣло, което заслужва за небеснѣхъ благодать. Ний сме съвсѣмъ оскудни отъ правдѣ-тѣ, която е благопріятна Богу, и затова апостолъ Павелъ казва, че нѣ една плътъ (т. е. ни единъ человекъ,) нѣма да ся оправдае прѣдъ него отъ дѣла-та на законъ-тѣ. (Рим. 3; 20.) Но благословено да бѣде името Господне, Исусъ Христосъ смири себе си и послушивъ бы даже до смъртъ, и смъртъ на кръстѣ, за да примири съ Бога насъ грѣшны. Чрѣзъ неговѣ-тѣ правдѣ ний можемъ да ся оправдаемъ; (Рим. 3; 21, 22. 1 Кор. 1; 30.) чрѣзъ неговѣ-тѣ кръвъ можемъ да бѣдемъ простени; (1 Іоан. 1; 7.) и чрѣзъ негово-то ходатайство да придобивамы милость-тѣ Божіѣхъ. (Евр. 4; 16.) Но, ако ний ся отричамы отъ правдѣ-тѣ и отъ ходатайство-то Исусово, и ся надѣемъ на свои-тѣ добры дѣла, и уповаемъ на ходатайство-то на кого да е другыго, Богъ не ще да ся примири съ насъ, и ще погынемъ вѣчно. (Гал. 5; 4.)

П. За койжъ другъ заповѣдь имъ говоряше Исусъ?